

indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring (EF-Tidende nr. L 186 1989, s. 27) forudsætter etablering af en række varestandarddirektiver, og etablering af sådanne særregler er især begrundet, når der er tale om produkter, som er essentielle for bestemte befolkningsgrupper, og især, hvis der er tale om produkter, som skal erstatte måltider eller hele kosten. Der er i øjeblikket regler vedrørende fødevarer til særlig ernæring, fødevarer til særlige medicinske formål, modermælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn, børnemad og slankekostprodukter. Fællesskabsregler om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer er under udarbejdelse.

Kosttilskud kan ligeledes reguleres efter denne bestemmelse. Dermed sikres, at der kan stilles krav om, at kosttilskud er egnede til at tilføre næringsstoffer eller andre stoffer med en ernæringsmæssig eller fysiologisk funktion i relevante mængder, og samtidig at indholdet af aktive stoffer ikke overstiger et sundhedsskadeligt niveau. Der lægges i denne forbindelse vægt på, at kosttilskud, som indeholder vitaminer og mineraler, alene sammensættes således, at de ernæringsmæssige behov kan opfyldes. Tanken er den, at hvis forbrugere er i tvivl om, hvorvidt de spiser en tilstrækkelig alsidig kost og derigennem får tilstrækkeligt med næringsstoffer, kan de supplere med et kosttilskud, som enten indeholder de stoffer, de mener at mangle, eller som indeholder alle relevante vitaminer og mineraler i de anbefalede mængder - en multivitamin- eller mineraltablet.

Præparater, som har til formål at forebygge eller helbrede sygdomme eller sygdomssymptomer, reguleres efter lægemiddelloven. Der kan f.eks. være tale om de såkaldte »stærke« vitamin- og mineralpræparater.

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for at gennemføre en tvungen tilsætning af næringsstoffer, f.eks. vitaminer og mineraler for at sikre befolkningen eller befolkningsgrupper tilførsel af næringsstoffer, som ikke i tilstrækkelig mængde findes i den danske kost. Tidligere har der været krav om tvungen tilsætning af visse mineraler og vitaminer til mel og gryn, og vitamin A til margarine. Disse regler er nu ophævet, da det ikke længere er ernæringsmæssigt nødvendigt at opretholde dem.

Bestemmelsen er anvendt til at kræve tilsætning af jod til husholdningssalt og til salt i brød og almindeligt bagværk, da det vurderes, at indtaget af jod ernæringsmæssigt set er lavt i dele af befolkningen.

Til § 8

De fællesskabsretlige regler om anvendelsen af tilsætningsstoffer til fødevarer er fastsat i Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/35/EF af 30. juni 1994 om sødestoffer til brug i levnedsmidler (EF-Tidende nr. L 237 1994, s. 3), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/36/EF af 30. juni 1994 om farvestoffer til brug i levnedsmidler (EF-Tidende nr. L 237 1994, s. 13) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/2/EF af 20. februar 1995 om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer (EF-Tidende nr. L 61 1995, s. 1). Udgangspunktet for regulering af tilsætningsstoffer er positivlistesystemet. Det betyder, at et stof og anvendelsesbetingelserne for stoffet skal fremgå af reguleringen, idet stoffet eller anvendelsen ellers er forbudt. De grundlæggende principper for tilsætningsstofanvendelsen er ligeledes fastsat i Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler, hvoraf det bl.a. fremgår:

»Ved godkendelse og fastsættelse af regler skal der især tages hensyn til, at et tilstrækkeligt stort teknisk begrundet behov imødekommes, at det tilstræbte mål ikke kan nås ved hjælp af andre økonomisk og teknologisk anvendelige metoder, at der ud fra foreliggende videnskabelige data, ikke foreligger nogen sundhedsfare for forbrugeren ved de fastsatte anvendelsesniveauer samt at forbrugeren ikke vildledes.«

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 er ny i den forstand, at ministeren for familie- og forbrugeranliggender bemyndiges til at fastsætte regler om, at tilsætningsstoffer skal godkendes før brug, hvor der efter § 15, stk. 1, i den gældende fødevarerlov er et krav om, at tilsætningsstoffer skal godkendes før brug. Bestemmelsen er ændret som led i den foreslåede tilpasning af den gældende fødevarerlov, da godkendelseskravet for tilsætningsstoffer er fastsat i Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler og gennemført på bekendtgørelsesniveau. Ændringen medfører ikke en ændring af retstilstanden, da fællesskabsreglerne på området som nævnt stiller krav om godkendelse af tilsætningsstoffer.

Den foreslåede bestemmelse giver endvidere ministeren for familie- og forbrugeranliggender bemyndigelse til at fastsætte regler om, at aromaer skal god-